

L'Església a Catalunya, ¿quins passos fa?

Dg, 15/03/2015 per Joaquim Maria C...

[Per què teniu por?](#)

Sigui quin sigui el resultat final del procés sobiranista que estem vivint, les relacions entre Catalunya i Espanya canviaran. Tot plegat afectarà a moltes de les dimensions i institucions de la nostra societat. Per tant també a la nostra Església. La unitat pastoral de les esglésies diocesanes que tenen la seu a Catalunya és un fet, a més d'haver estat proclamada pel Concili provincial Tarraconenses el 1995 (resolució 138).

No sé quins passos s'han fet per avançar de forma concreta, institucional i organitzada en fer més visible aquesta unitat. Més aviat dona la impressió que estem en una etapa de reforçament de les esglésies diocesanes i de certa inhibició en el treball pastoral interdiocesà, català. L'impuls als secretariats i comissions interdiocesanes i la creació de nous que demana la resolució 143, a no ser que la difusió hagi fallat, no l'he observada.

El mateix Concili, ara fa 20 anys, en la seva resolució 142, proclamada com a vinculant i prioritària, diu:

142vp. El Concili urgeix que les Esglésies que tenen la seu a Catalunya aconseguixin una comunió interdiocesana i una acció pastoral més coordinada, i que, després d'estudiar les diverses possibilitats i avantatges, segons la legislació eclesiàstica vigent (cf. cc. 431-434; 447 i 448), procurin trobar, d'acord amb la Conferència Episcopal Espanyola, la corresponent solució jurídica, amb vista a una acció evangelitzadora i pastoral més eficaç i a una presència eclesial més significativa a Catalunya, bo i mantenint la relació institucional amb la Conferència Episcopal Espanyola.

Potser en el secret de les "diplomàcies", reunions, converses, i viatges a Madrid i a Roma s'han donat passos en aquesta direcció. El fet és que el "poble fidel" que tenim dret a conèixer-ho, ja que vam participar en el Concili i sabem que aquest tema va ser molt debatut i havia altres alternatives a la resolta, no ens ha arribat res. Tampoc ens han preguntat més sobre la qüestió.

¿No seria un bon moment, i ben oportú, ara després de 20 anys, i davant del procés que viu tota la societat catalana, fer algun pas en aquest sentit o donar a conèixer els que s'han fet si s'han fet?. Coneixem la lentitud de l'església (20 anys), però ¿no ens trobarem que l'Església a Catalunya haurà de reaccionar ràpidament davant dels canvis relacionals entre Catalunya i l' estat espanyol, i per tant amb el Vaticà?. ¿No aniria bé començar a preparar-ho? A consultar formules?. Sinó la desconexió de l' Estat espanyol, que ja s'està donant per part de molts catalans i catalanes, es donarà també de part de molts cristians i cristianes, envers la nostra església, sinó es veu l'horitzó d'una futura Conferència Episcopal catalana.